

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE
WOJEWODY LUBUSKIEGO
NR NK-I.4131.154.2018.AŁab
z dnia 18 października 2018 r.

Rada Miejska w Cybince

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 994 ze zm.) stwierdzam nieważność § 3 Uchwały Nr XLVII/250/18 Rady Miejskiej w Cybince z dnia 12 września 2018 r. w sprawie ustalenia maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, jak i w miejscu sprzedaży oraz zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych na terenie gminy Cybinka.

Uzasadnienie

W dniu 12 września 2018 r. Rada Miejska w Cybince podjęła Uchwałę Nr XLVII/250/18 w sprawie ustalenia maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, jak i w miejscu sprzedaży oraz zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych na terenie gminy Cybinka.

Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 19 września 2018 r.

Po dokonaniu analizy prawnej, organ nadzoru stwierdził, że przedmiotowa uchwała w § 3 istotnie narusza prawo, tj. art. 12 ust. 3 w zw. z art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r., poz. 487 ze zm.).

Zgodnie z art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi rada gminy ustala, w drodze uchwały, zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

W § 3 ust. 1 uchwały, Rada ustaliła ww. zasady stanowiąc, że miejsca sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży oraz poza miejscem sprzedaży nie mogą być usytuowane w odległości mniejszej niż 10 m od obiektów chronionych.

W uzasadnieniu uchwały Rada Miejska odniosła się jedynie do kwestii liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży i poza miejscem sprzedaży, natomiast nie wskazała jakimi przesłankami kierowała się ustalając tak bliską odległość od obiektów chronionych. Ponadto w uzasadnieniu stwierdziła, iż projekt uchwały został pozytywnie zaopiniowany przez Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Cybince, podczas gdy w projekcie zakres strefy ochronnej wynosił 50 m i został zmieniony na 10 m w trakcie procesu uchwałodawczego, czego organ nie wyjaśnił w treści uzasadnienia uchwały.

W ocenie organu nadzoru, Rada Miejska ustalając odległość usytuowania miejsc sprzedaży napojów alkoholowych na 10 m od miejsc chronionych istotnie naruszyła prawo.

Przyjęta przez Radę Miejską w Cybince odległość 10 m od obiektów chronionych oznacza bardzo bliskie, bezpośrednie sąsiedztwo z takimi obiektami, co w oczywisty sposób kłóci się z koniecznością realizowania obowiązku ograniczania spożywania alkoholu, w szczególności w stosunku do osób nieletnich. W tym miejscu należy wskazać, że stosownie do art. 1 ust. 1 ww. ustawy organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego są obowiązane do podejmowania działań zmierzających do ograniczania spożycia napojów alkoholowych oraz zmiany struktury ich spożywania, inicjowania i wspierania przedsięwzięć mających na celu zmianę obyczajów w zakresie sposobu spożywania tych napojów, działania na rzecz trzeźwości w miejscu pracy, przeciwdziałania powstawaniu i usuwania następstw nadużywania alkoholu, a także wspierania działalności w tym zakresie organizacji społecznych i zakładów pracy. Zadania w zakresie przeciwdziałania

alkoholizmowi wykonuje się przez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, w szczególności przez ograniczanie dostępności alkoholu (art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy).

Zasady usytuowania miejsc sprzedaży służą zatem realizacji celów ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Istnienie miejsc sprzedaży alkoholu przy szkole czy miejscu kultu religijnego w sposób oczywisty wywiera negatywny wpływ szczególnie na młodych ludzi i kłóci się z zasadą wychowania w trzeźwości. Swoboda gminy w zakresie tworzenia norm prawnych ustalających zasady usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych jest ograniczona przez obowiązek realizowania celów ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Tworzenie takich zasad, które stoją w sprzeczności z zadaniami gminy postawionymi przez ustawodawcę oznacza naruszenie prawa.

Jeżeli zatem ustawodawca wskazuje, że celem omawianej ustawy jest między innymi ograniczenie dostępności alkoholu i motywowanie obywateli do powstrzymywania się od jego spożywania, to obowiązkiem organu stanowiącego przepisy prawa miejscowego jest podporządkowanie się tym celom. Są one bowiem dla niego nie postulatami, lecz normami o charakterze wiążącym (wyrok WSA w Łodzi z dnia 5 lipca 2017 r. III SA/Łd 421/17, wyrok WSA w Łodzi z dnia 28 grudnia 2017 r. IIISA/Łd 755/17). Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 3 stycznia 1995 r. w sprawie SA/Kr 2937/94 stwierdził, że jeżeli cel jest wytyczony przez ustawę wprost, a podmiot realizujący tę właśnie ustawę wykonuje w jej ramach działania nie zmierzające do realizacji tego celu, to można uznać, że działa on niezgodnie z prawem, a nawet bez podstawy prawnej. Sąd podkreślił, że przeciwdziałanie alkoholizmowi lub wychowanie w trzeźwości wymaga środków rzeczywiście i faktycznie zmierzających do ograniczenia spożycia alkoholu i jego dostępności.

Konieczność stwierdzenia nieważności § 3 ust. 1 uchwały w zakresie ustalonej odległości 10 m dla miejsc sprzedaży napojów alkoholowych od obiektów chronionych powoduje, że uchwała nie zawiera zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, o których mowa w art. 12 ust. 3 ustawy. Stąd też konieczne było stwierdzenie nieważności całego § 3 uchwały.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak na wstępie.

Pouczenie:

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od daty doręczenia rozstrzygnięcia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli

Paweł Witt